บทที่ 370

JESUS' DIVINE MERCY IN OUR LIVES

ข้าแต่พระเป็นเจ้า หลังจากบทสวดของลูกบทที่แล้วได้ถูกส่งออกไป มีผู้อ่านหลายท่านอยากทราบว่า ลูกได้พูดอย่างไรในการปลอบใจผู้คนที่มีความทุกข์ระดับผ่านพายุไต้ฝุ่นที่ร้ายแรงที่สุดในประเทศของเขา ซึ่งลูกได้ตั้งใจแล้วว่าจะขอนำบทแบ่งปันของลูกมาเขียนเป็นบทสวดถวายพระเกียรติแด่พระองค์อีกครั้งหนึ่ง

ชื่อของบทสวดบทนี้คือ หัวข้อการแบ่งปันของลูก

ลูกได้เริ่มต้นโดยบอกพวกเขาว่า พระเจ้าคือองค์แห่งความรัก องค์แห่งความหวัง และพระองค์ทรงพระเมตตา และเป็นเพราะพระหรรษทานของพระองค์ ลูกจึงได้ไปยืนอยู่ ณ ที่นั้น ซึ่งเป็นครั้งที่ 6 ที่ลูกได้พูดแบ่งปันที่ประเทศของพวกเขา และครั้งที่ 10 ในการแบ่งปันระดับนานาชาติและต่อสั้นๆ ด้วยชื่อของงานและสถานที่ที่ลูกได้ไปพูดมา

ทุกครั้งที่ลูกไปพูด จะมีผู้ฟังมาหาลูกหลังจากลูกพูดเสร็จและมาบอกกับลูกว่า เขาคิดว่าเขามีปัญหามากมายในชีวิต แต่หลังจากฟังเรื่องราวของลูกแล้ว เขารู้สึกว่าปัญหาขอเขาช่างเล็กน้อยเหลือเกิน คราวนี้มันคนละเรื่อง ลูกทราบเกี่ยวกับไต้ฝุ่นยักษ์ถล่มเมืองของเขาในปลายปี 2013 แต่ไม่ทราบรายละเอียดมากนัก แต่หลังจากได้รับเชิญอย่างเป็นทางการให้ไปพูดแบ่งปันให้พวกเขาฟัง ลูกก็ได้ศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด แล้วลูกก็ต้องร่ำไห้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกนั้น หากเปรียบเทียบกับสิ่งที่พวกเขาได้เผชิญมานั้น เปรียบประดุจเพียงแค่ยุงกัดเท่านั้น และการที่ลูกได้ไปยืน ณ เมืองของพวกเขาเพื่อเป็นพยานถึงพระเมตตาของพระเจ้านั้น ลูกรู้สึกเต็มเปี่ยมไปด้วยความถ่อมตน ความสะเทือนใจและความยำเกรง สำหรับลูกแล้วเมืองตาโกลบัน (Tacloban) เป็นเสมือนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และพวกเขาที่ได้รอดชีวิตจากไต้ฝุ่นที่ร้ายแรงที่สุดในประวัติภัยพิบัติมาได้ก็เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยเช่นเดียวกัน และควรจะเป็นผู้แบ่งปันและลูกเป็นผู้ฟังมากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ขอให้พวกเราแบ่งปันความรักของพระเจ้าที่ได้สัมผัสจิตใจของพวกเราทุกคนให้ซึ่งกันและกันฟัง

แล้วลูกก็เล่าสั้นๆ ให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของลูก.....

นักบุญเทเรซาแห่งกัลกัตตาได้พูดไว้ว่า "Being unwanted, unloved, uncared for, forgotten by everybody, I think that is a much greater hunger, a much greater poverty than the person who has nothing to eat."

นั่นคือ สถานะของลูกในช่วงหนึ่งของชีวิต

แล้วลูกก็แบ่งปันให้ฟังว่า ลูกต้องทำอย่างไรในการดำรงชีวิตในช่วงนั้น ตลอดจนการต้องอยู่แบบ "วันต่อวัน" แต่แม้ว่าในตอนนั้นลูกจะยังไม่ได้รับศีลล้างบาปเป็นลูกของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่เคยหมดความเชื่อความศรัทธาในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือสิ้นหวังในชีวิต ตรงกันข้าม ลูกสวดภาวนาอย่างต่อเนื่องและอย่างไม่ขาดสาย

แล้วพระองค์ก็ทรงได้ยินคำสวดภาวนาของลูก แม้พระองค์จะมิได้ตอบคำถามของลูกว่า "ทำไมพระเจ้าข้า ทำไมลูกจึงต้องประสบความทุกข์มากถึงขนาดนั้น"

.....

หลังจากการค้นพบว่า พระเจ้าไม่ได้อยู่ไกลโพ้นโน่นเลยบนสวรรค์ แต่อยู่ในใจของลูกและของสนุษย์ทุกคน ชีวิตของลูกก็ค่อยๆ เปลี่ยน แม้ว่าจะไม่มีคำตอบสำหรับคำถามทุกคำถามในชีวิตเช่นเดียวกับ 1+1 = 2 ลูกเริ่มยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นด้วย

ความสุภาพถ่อมตน (Humility) แต่ก็ด้วยความตั้งใจที่จะดำเนินชิวิตต่อไปด้วยความแน่วแน่และความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว ลูกแลกเปลี่ยนความเจ็บปวด ความโกรธเคือง และบาดแผลในหัวใจเป็นความรู้สึกที่สงบ สุขเย็น และเปี่ยมไปด้วยความรัก เพราะขณะนี้ลูกดำรงชีวิตโดยมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง และพระเมตตาของพระองค์ได้ชะล้างบาดแผลและโลหิตในหัวใจลูกจนสะอาดบริสุทธิ์!

ลูกได้อ่านบทอ่านโยปในพระคัมภีร์ถึง 7 ครั้ง และสรุปว่าแม้ความทุกข์ดูเหมือนจะเป็นการลงโทษของการกระทำผิด แต่มันก็ไม่ใช่เป็นเช่นนั้นเสมอไป ในกรณีของโยป ความทุกข์ของเขาเป็นลักษณะของการทดสอบ บางครั้งความทุกข์ยากของมนุษย์อาจเป็นการเสริมสร้างความดีในบุคคลนั้น เพื่อให้เขาสามารถเอาชนะสิ่งชั่วร้ายและอุปสรรคต่างๆ ที่รุมเร้าเขา ความทุกข์เป็นการทดสอบทุกครั้ง บางครั้งเป็นบททดสอบที่รุนแรงมาก แต่ในเวลาเดียวกัน ความทุกข์นี่แหละจะเสริมสร้างความยิ่งใหญ่ในด้านศีลธรรมจรรยาของคนๆ นั้น ความเติบโตด้านจิตวิญญาณของเขาไงล่ะ

ความทุกข์ยากอาจเกิดขึ้นในลักษณะเฉพาะบุคคล หรือในลักษณะส่วนรวมเช่นในกรณีของภัยธรรมชาติ โรคระบาด หรือแม้กระทั่งสงคราม ประเทศของพวกเขาตั้งอยู่บน Tectonic Plates on Pacific Ring of Fire สองแผ่นซึ่งเป็นบ่อเกิดของภัยธรรมชาติเสมอ แต่ถ้ามองในแง่ของความเชื่อล่ะ เป็นไปได้ไหมว่า สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นการทรงเตือนของพระเจ้า? เป็นไปได้ไหมว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดภัยธรรมชาติร้ายแรงเช่นนั้น เพื่อว่ามนุษย์จะได้เห็นถึงความผิดบาปและสิ่งชั่วร้ายที่พวกเขาได้ทำ? ลูกไม่ทราบและไม่กล้าตอบคำถามนี้ แต่ในเวลาเดียวกัน ในกรณีของภัยธรรมชาติ มันก็เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มารวมตัวกันเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมอบความรักให้แก่กัน มันสามารถเสริมสร้างความดีและความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกันและระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าด้วย และในกรณีนี้ สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสก็ได้เสด็จไปเยี่ยมพวกเขาด้วยพระองค์เอง แม้ว่าพระองค์จะทรงอยู่ได้แค่ 4 ชั่วโมงก็ตาม

เพราะฉะนั้น พี่น้องที่รัก อย่ายอมให้ความทุกข์ยากฉุดท่านจมปลักลง จงลุกขึ้นด้วยความหวัง ความเชื่อ ความศรัทธา จงจุ่มตัวท่านลงในความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูคริสต์เองยังทรงต้องรับความทุกข์ทรมานขนาดไหนเพื่อพวกเรามนุษย์ เมื่อเราสามารถค้นพบความหมายของพระทรมานเพื่อการไถ่กู้พวกเรามนุษย์ จากความเชื่อของเราและความทุกข์ของเราเองแล้ว ชีวิตของเราจะเปี่ยมไปด้วยคุณค่า ทั้งในด้านความหมายใหม่และองค์ประกอบใหม่

นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ได้ทรงลิขิตไว้ว่า “ถ้าเราสามารถจับความทุกข์ความเจ็บปวดให้หมุนกลับล่ะ ไม่ใช่จะทำให้ความทุกข์นั้นหายไปทั้งหมด แต่โดยการนำความทุกข์นั้นมาแปลงเป็นพลังในการทำสิ่งที่มีเป้าหมายและความหมาย ทำไมเราไม่นำความทุกข์ความเจ็บปวดนั้นมาเป็นพลังในการทำความดีล่ะ? นี่คือพลังที่เรามนุษย์จะสามารถได้รับจากความสัมพันธ์กับองค์พระเยซูคริสต์ได้อย่างเต็มเปี่ยม

และนี่คือสิ่งที่ลูกได้ทำตลอดในเวลา 2 ทศวรรษที่ผ่านมา .....

ลูกขอถวายพระเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสูงสุดอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าข้า

“ผู้ใดละเมิดธรรมบัญญัติเพียงข้อเดียว แม้เล็กน้อยที่สุดและสอนผู้อื่นให้ละเมิดด้วย
จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์
ส่วนผู้ที่ปฏิบัติและสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรสวรรค์” มัทธิว 5:19

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง